

VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD

ZITTING 2012-2013

Nr. 9

INTEGRAAL VERSLAG
Vergadering van vrijdag 15 maart 2013

Ochtendvergadering

ons wel een cruciale rol vervullen in dat innovatieve karakter van de kunsten. De steun aan die werkplaatsen, zoals Nadine, OKNO, Danscentrum Jette, Constant, Q-O2, Brusselse Werkplaats Podiumkunsten, Krul, Zsenna en de Pianofabriek zal bevestigd zijn en hier en daar licht verhoogd worden in de toekomstige beslissingen voor de jaarwerkingen.

Mevrouw Bianca Debaets.- Dit antwoord toont aan dat er heel wat leeft in Brussel, maar dat er inderdaad een probleem is voor de beeldende kunstenaars. Ik denk dat de samenwerking met de privésector mogelijkheden kan creëren. In Brussel zijn er een paar plaatsen waar aan actief leegstandsbeleid wordt gedaan. Zo zijn er dichtbij de Belgacomtoren tijdelijke kunstenaarsateliers, waar kunstenaars voor een prikje een gigantische ruimte kunnen huren. Als de overheid dat wat meer bekend kan maken en wat beter kan ondersteunen, zou dat een gedeeltelijke oplossing kunnen zijn.

Biologische zwemvijvers

De heer Jef Van Damme.- De voorbije weken was er heel wat te doen rond het zwembadenprobleem, vooral in Noord-West-Brussel. Zeker voor de Brusselse jeugd is er een schrijnend gebrek aan zwembaden. In de zomer zien we dat Brusselse jongeren uitwijken naar de Rand op zoek naar mogelijkheden om in open lucht van het water te genieten. Sp.a lanceerde aan het einde van de vorige legislatuur het idee om een openluchtwembad te bouwen aan het kanaal. Jammer genoeg gooide de huidige meerderheid dat voorstel in de prullenbak. Het werd een bizar voorstel genoemd, een folietje.

Mevrouw Annemie Maes.- Een folietje van 16 miljoen euro!

De heer Jef Van Damme.- Als ik zie wat andere – grote en kleine – steden realiseren en welk lof hun te beurt valt, denk ik niet dat dit een slecht idee was. De Antwerpse Badboot won dit jaar zelfs de ‘Thuis in de Stad’-prijs. De jury was lovend over het project en vond het “een voorbeeld van *slow urbanism*. Het maakt het water en de waterbeleving op het water tot een volwaardig deel van de stad. Het project wordt gedragen door een sterke, kwalitatief hoogstaande ruimtelijke infrastructuur en bestuurlijke inzet; het brengt een nieuwe positieve noot in de stad. De Badboot getuigt bovendien van een sterke planningscapaciteit en participatieve visie. De koppeling van stadsvernieuwing aan het waterplan is vernieuwend, evenals de gerichte inzet op duurzaamheid”.

Je zou denken dat het een kolfje naar de hand was van de groenen, maar blijktbaar was dat niet zo. De Badboot maakt mij als trotse Brusselaar toch wel jaloers. Brussel had als internationale grootstad vandaag – mits iets meer voluntarisme en iets minder politieke spelletjes – ook een openluchtwembad kunnen hebben.

Hoe dan ook moeten we er voor zorgen dat Brusselaars in de zomer buiten kunnen zwemmen. In het Regeerakkoord staat dat de VGC de “ontwikkeling van biologische zwemvijvers genegeen is”. Dat is een weinig concrete ambitie. Ik hoop oprecht dat er werk gemaakt wordt van de ontwikkeling van biologische zwemvijvers. Het zou zonde zijn als we op het einde van deze legislatuur moeten vaststellen dat er noch een openluchtwembad, noch een biologische zwemvijver gekomen is, terwijl er nog steeds een zwembadentekort is.

Komen er binnenkort biologische zwemvijvers in Brussel? Waar worden die ontwikkeld? Tegen wanneer kunnen de Brusselaars een duik nemen in deze biologische zwemvijvers?

Werd er overleg gepleegd op gewestelijk niveau, op het niveau van de VGC of met de gemeenten om die te realiseren?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Het is intussen duidelijk: de plaat van sp.a blijft blijkbaar hangen op één stokpaardje, het openluchtwembad.

D heer Jef Van Damme.- Ik heb 3 vragen gesteld vandaag. Zijn dat dan 3 stokpaardjes?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- We hebben het al vaak gezegd: op zich hebben we niets tegen een openluchtwembad, maar in een financieel moeilijke situatie moeten we prioriteiten stellen. Vandaag denken we dat er andere prioriteiten zijn.

Het is ook flauwekul dat een openluchtwembad een antwoord kan bieden op het zwembadentekort in Brussel. Er zijn vooral zwembaden te kort om de Brusselse kinderen te leren zwemmen. In een openluchtwembad wordt recreatief gezwommen. Het dient minder om echt te zwemmen, want vaak is het te koud en is er geen kat en als het te warm is kan er niet gezwommen worden door de grote massa. Bovendien was er een soort openluchtwembad op de Heizel, maar de sp.a zal er mee voor zorgen dat het verdwijnt.

Er zal geen openluchtwembad gekomen. Maar in financieel betere tijden, als het geld er is, zullen we dat voorstel steunen.

In het Regeerakkoord van de VGC staat inderdaad dat “de VGC de ontwikkeling genegen is van biologische zwemvijvers in grote Brusselse parken.” Daarom hebben we contact gelegd met het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM) dat bevoegd is voor de Brusselse parken. We hebben moeten vaststellen dat het BIM daarvoor noch de budgetten noch het personeel heeft. Voor het BIM is dit geen prioriteit. Als zich een kans voordoet, wil het op de kar springen, maar op dit ogenblik ziet het geen mogelijkheden.

Het is ook zo – daarom staat het ook op die manier in het Regeerakkoord – dat we zelf geen initiatief kunnen nemen omdat we de kostprijs niet kunnen dragen. We hebben ook geen bevoegdheid over de Brusselse parken. Als er gemeentelijke of gewestelijke initiatieven zouden worden genomen, zullen we die ondersteunen. Helaas is dat niet gebeurd. De economische crisis zal daar ook wel voor iets tussenzitten.

Ik wil niet opnieuw de discussie starten over de keuze tussen een openluchtwembad of een biologische zwemvijver. Voor ons is een zwemvijver een aanvulling. Bovendien hebben we al een aantal vijvers op goede locaties die we op een eenvoudige manier toegankelijk kunnen maken voor zwemmers. Ik kan alleen maar betreuren dat we er niet in geslaagd zijn. Misschien lukt het een volgende keer wel. Ik ga er ook van uit dat de heer Van Damme dergelijke initiatieven in de toekomst zal steunen.

Misschien kunnen we er ondertussen voor zorgen dat de dichtstbijzijnde zwemvijver, in het domein van Hofstade, zich meer openstelt voor de Brusselaars. Want ook dat is een van onze problemen. We hebben een grote zwemvijver dichtbij, maar helaas werd de toegangsdrempel voor Brusselse jongeren serieus verhoogd.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Het was nodig...

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Dat is een zeer jammerlijk signaal en een discriminerende maatregel. In plaats van de mensen die overlast berokkenen aan te pakken, heeft men ervoor gekozen om een hele categorie mensen, ook wie geen overlast veroorzaakte, te straffen. Het is een blinde maatregel die een groep Brusselse jongeren die zich wel gedraagt, onterecht straft.

De heer Jef Van Damme.- Het collegelid kan zeer goed zeggen wat anderen moeten doen, maar heeft zelf de Brusselse jongeren gestraft. Hij heeft er immers voor gezorgd dat het zwembad er niet gekomen is. Volgens hem is er geen geld voor en is het meer een gadget dat enkel in de zomer gebruikt wordt. Hij vindt het geen prioriteit, terwijl andere Europese steden dat wel vinden en daarin investeren.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- In welke andere Europese steden werden nog nieuwe openluchtzwembaden aangelegd? Ze onderhouden er alleen de bestaande zwembaden.

De heer Jef Van Damme.- Het is het collegelid dat de Brusselse jongeren straft, want als hij het project loyaal mee had uitgevoerd, dan hadden zij vandaag een openluchtzwembad.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Er was geen enkel budget vastgelegd. Doen alsof er gemakkelijk geld gevonden kon worden, is de mensen blaasjes wijsmaken. Dat klopt gewoon niet.

De heer Jef Van Damme.- Het zwembad afschaffen was een politieke keuze. Het collegelid moet er dan ook voor uit komen dat hij dat niet belangrijk vindt voor de Brusselaars. In het VGC-Regeerakkoord schrijft hij dat er zwemvijvers zullen worden aangelegd, maar uiteindelijk blijkt het slechts een holle frase te zijn. De conclusie is duidelijk: het collegelid schuift de bal door naar anderen, maar doet zelf niets.

PERSOONLIJK FEIT

De heer Paul De Ridder.- Ik wil eerst reageren op de doorzichtige uitval van mevrouw Bianca Debaets naar partijen die zich zozeggd tegen samenwerking tussen Brussel en Brabant kanten. In mijn boek *Het andere Brussel* van 1984 pleitte ik al uitdrukkelijk voor samenwerking tussen Brussel en omliggende gebieden. Dat deed ik ook in mijn werk *De verhouding Vlaanderen - Brussel na het Sint-Michielsakkoord* van 1994 en recent nog in *Brussel en Brabant: een succesverhaal*, een publicatie voor het Vlaamse Pleitgenootschap. Ik verwijs ten slotte ook naar mijn talrijke interventies in de Raad waarbij ik steeds pleitte voor een samenwerking tussen Brussel en Brabant, maar op een correcte manier, niet met een structuur die enkele kleine gemeenten minoriseert tegenover Brussel.

Mevrouw Bianca Debaets.- Ik voel me persoonlijk aangesproken. Ik ben onder de indruk van het palmares van de heer Paul De Ridder, maar ik hoop dat hij zijn partijvoorzitter en collega's op andere gedachten kan brengen. Die samenwerking is immers absoluut noodzakelijk. Ze moeten dat juridisch getouwtrek staken, in het belang van Brussel en in het belang van de Rand.